

enkel deels onrechtmatig, maar tevens deels onverenigbaar bleek te zijn met het gemeenschapsrecht, deze particulieren dan ten gevolge van nationale bepalingen onderworpen zijn aan een kortere verjaringstermijn voor terugvordering van met het gemeenschapsrecht strijdige bijdragen ten aanzien van de lidstaat, terwijl zij beschikken over een langere verjaringstermijn ten aanzien van een particuliere tussenpersoon om deze zelfde bijdragen terug te vorderen, zodat deze tussenpersoon zich mogelijk bevindt in een situatie waarbij de vordering tegen hem niet is verjaard, maar deze ten aanzien van de lidstaat wel, en deze tussenpersoon zodoende wel kan aangesproken worden door andere actoren en dan desgevallend de lidstaat in vrijwaring moet roepen. maar de bijdragen die hijzelf rechtstreeks betaalde aan de lidstaat, niet kan terugvorderen van deze lidstaat?

3. Staat het gemeenschapsrecht eraan in de weg dat een lidstaat voor die lidstaat in vergelijking met het intern gemeenrecht specifiek gunstige nationale verjaringstermijnen succesvol kan inroepen als verweer tegen een door een particulier tegen hem ingestelde procedure ter bescherming van de rechten die de particulier ontleent aan het EEG-verdrag, in een geval als dat voorgelegd door de nationale rechter, waarin deze specifiek gunstige nationale verjaringstermijnen tot gevolg hebben dat de terugvordering van heffingen die aan de lidstaat betaald zijn op grond van een gemengd stelsel van steun en heffingen dat niet enkel deels onrechtmatig, maar tevens deels onverenigbaar bleek te zijn met het gemeenschapsrecht, onmogelijk wordt gemaakt, terwijl de strijdigheid met het gemeenschapsrecht pas werd vastgesteld door het toenmalige Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen na het verstrijken van die specifiek gunstige nationale verjaringstermijnen, zelfs als de onrechtmatigheid eerder bestond?

Verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal d'instance de Dax (Frankrijk) op 22 februari 2010 in de zaken — AG2R Prévoyance/Bourdil SARL — AG2R Prévoyance/Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance/Baba-Pom SARL

(Zaak C-97/10)

(Zaak C-98/10)

(Zaak C-99/10)

(2010/C 113/45)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal d'instance de Dax

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AG2R Prévoyance

Verwerende partijen: Bourdil SARL, Société boucalaise de boulangerie SARL, Baba-Pom SARL

Prejudiciële vraag

Is een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst waarbij aan één stelsel van aanvullende vergoeding van kosten van gezondheidszorg (in casu de maatschappij AG2R Prévoyance) een exclusief recht inzake het beheer is toegekend, in strijd met artikel 82 EG, wanneer deze overeenkomst niet voorziet in een vrijstelling van aansluiting bij het stelsel of elke vrijstelling zelfs uitdrukkelijk uitsluit (onder het voorbehoud dat de communautaire mededingingsregels de vervulling van de aldus aan de maatschappij AG2R Prévoyance toevertrouwde taak niet verhinderen)?

Beroep ingesteld op 23 februari 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-100/10)

(2010/C 113/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en J. Sénéchal, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 53 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2006/43/EG is op 28 juni 2008 verstreken. Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerder nog niet alle nodige maatregelen voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht genomen, althans niet aan de Commissie meegedeeld.

(¹) PB L 157, blz. 87.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Judecătoria Focşani (Roemenië) op 24 februari 2010 — Frăsina Bejan/Tudorel Muşat

(Zaak C-102/10)

(2010/C 113/47)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Focşani

Partijen

Verzoekende partij: Frăsina Bejan

Verwerende partij: Tudorel Muşat

Prejudiciële vragen

- Zijn artikel 40 van wet nr. 136/1995 (¹) en de artikelen 1 tot en met 6, in het bijzonder artikel 3 en artikel 6, van besluit nr. 3111/2004 van de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (²) (Commissie voor het toezicht op verzekeringen), juncto artikel 10, derde alinea, van wet nr. 136/1995, in strijd met artikel 169 VWEU (oud artikel 153 EG)?
- Indien het nationale recht van een lidstaat bepaalt dat de gelaedeerde geen recht heeft op schadevergoeding uit hoofde van de aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen wanneer het ongeval met opzet werd veroorzaakt, het ongeval plaatshad op hetzelfde moment als feiten die bij de wettelijke bepalingen inzake verkeer op de openbare weg strafbaar zijn gesteld als een opzettelijke inbreuk, het ongeval plaatshad terwijl de dader van de opzettelijke inbreuk probeerde te ontkomen aan vervolging, de voor de schade verantwoordelijke persoon met het voertuig reed zonder de toestemming van de verzekerde, zijn deze bepalingen dan te eng ter bereiking van het nagestreefde doel (namelijk sociale bescherming of waarborgen dat elke door de vernietiging van zijn eigendom gelaedeerde wordt vergoed) en gaan zij verder dan nodig is om dat doel te bereiken?
- Indien het antwoord op vraag 2 ontkennend luidt, brengt de opgelegde beperking de gelaedeerde dan in een discriminatoire situatie ten opzichte van onderdanen van andere EU-lidstaten aan wie de schadevergoeding slechts wordt ontzegd in de situaties als bedoeld in artikel 2, lid 1, eerste tot en met derde streepje, van de Tweede richtlijn (84/5/EEG) (³) van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven?
- Vormen de in een dergelijk geval door de nationale wettelijke regeling vastgestelde uitsluitingen van het verzekerde risico een belemmering van de vrijheid van vestiging en van vrije dienstverrichting die worden gewaarborgd in artikel 49 VWEU (oud artikel 43 EG) en artikel 56 VWEU (oud artikel 49 EG) juncto het bepaalde in richtlijn 92/49/EEG (⁴) van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering)?
- Indien in het nationale recht van de EU-lidstaat is bepaald dat het slachtoffer van een verkeersongeval van de aansprakelijke persoon vergoeding kan eisen van de kosten van de herstelling, of in voorkomend geval van de vervanging van de personenauto, en van eventuele andere kosten, kan dan de vrijstelling van de verzekeraar van de verplichting om de gelaedeerde na een verkeersongeval in een vroeg stadium (meteen nadat het ongeval zich heeft voorgedaan) schadeloos te stellen, zodat de verzekeraar nadien naargelang van de uitspraak in het geding en in het bijzonder naargelang van de vaststelling van de persoon die voor de schade aansprakelijk is, een regresvordering kan instellen ter vergemakkelijking van een doelmatige en snelle afdoening van de schadevorderingen en om zo veel mogelijk kostbare gerechtelijke procedures te vermijden die de partijen ervan zouden kunnen weerhouden hun rechten geldend te maken, zelfs wanneer richtlijn 2003/8/EG (⁵) en aanbevelingen R(81)7 en (93)1 van toepassing zijn, als onrechtmatig en in strijd met alle richtlijnen inzake aansprakelijkheidsverzekeringen voor motorvoertuigen worden aangemerkt?
- Indien het antwoord op vraag 5 ontkennend luidt, is dat dan niet in strijd met punt 21 van de considerans van richtlijn 2005/14/EG (⁶) van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 houdende wijziging van de richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG en 90/232/EEG van de Raad en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven?
- Brengt het in casu ontzeggen van de schadevergoeding aan verzoekster op basis van de aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen haar in een discriminatoire situatie ten opzichte van andere personen die zelfs schadeloos zouden worden gesteld indien de voor de schade aansprakelijke persoon onbekend of niet verzekerd is, nu verzoeksters goederen helemaal niet zijn beschermd hoewel zij een niet te verwaarlozen bedrag heeft betaald voor zowel een verplichte als een vrijwillige aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen?